

Alexander Vantourhout: 'Ik voel de laatste jaren het verlangen om mijn lichaam te onderzoeken als middel tot communicatie, in plaats van als instrument van verzet.' © RV / BART GRIETENS

In Marseille voor de première van de dansvoorstelling 'Through the Grapevine' van Alexander Vantourhout

'Wij zijn allemaal wallkings heads'

Nauwelijks nog een Vlaamse zaal waar hij niet te zien was en ook Frankrijk vraagt hem alsmaar terug. Het gaat razendsnel voor choreograaf Alexander Vantourhout, die met zijn nieuwe danstaal al vele harten veroverd heeft. *De Morgen* was erbij in Marseille, waar onder grote belangstelling zijn nieuwe voorstelling *Through the Grapevine* in première ging.

EVELYNE COUSSENS

Marseille glanst onder een frisse oktoberzon, maar de stad ligt er stilletjes bij. De terrassen aan de Vieux Port zijn potdicht, de anders zo levendige kunstenaarswijk Le Panier oogt verlaten. Het zuiden van Frankrijk is in *lockdown* maar de covidmaatregelen vallen niet bij iedereen in goede aarde, zo verraden hanig geschillderde spandoeken aan het staton: "Non à la dictature!"

We wandelen noordoostwaarts, weg van de oude haven, op weg naar een plek waar wel leven is: La Friche la Belle de Mai, een voormalige ta-

bakfabriek die in 1992 werd herringevuld tot een culturele site, zonder dat de immigratiewijk rondom werd vergeten. De Friche beroept zich erop 7/7 open te zijn, voor iedereen. Met speeltuinen en een skateramp krioeft het op zaterdag met *kickflips* of zelfgemaakte danspasjes oefent op de speciaal daarvoor ingerichte danspiste.

Dat er soms een echte choreograaf door het beeld loopt, weten de kinderen niet, en ook niet dat dit de Vlaamse Alexander Vantourhout is, die zich met medecreator en compagnon Axel Guérin klaanhout voor de première van *Through the Grapevine*. Vantourhout is een van de highlights van het festival Actoral, dat nu bijna een maand de verschillende theaterzalen van de Friche inpalmt. Pardon? Was Frankrijk niet in *lockdown*? *Eh, oui*. De horeca mag dan gesloten zijn, de cultuurhuizen worden gezien als *indispensable* voor de Franse gezondheid. Het zegt iets over het gewicht der dingen, bij onze zuiderburen.

Een beetje Fransman laat die kans niet liggen, zo blijkt. Vantourhout komt net uit Parijs, waar

Screws (2019) drie avonden na elkaar speelde voor uitverkochte zalen. Ook deze avond wordt een volle zaal verwacht. Dat ligt niet alleen aan de afwezigheid van ander entertainment: de choreograaf uit Roselare (*1989) zit in Frankrijk al een aantal jaren in de lift. Zijn artistieke zoekrocht naar een nieuwe danstaal, gebaseerd op zijn achtergrond in zowel circus als dans (*Vantourhout doortiep circus Hogeschool ESAC én dansschool P.A.R.T.S., BC*), viel hier makkelijker in vruchtbare aarde dan in de heimat. Dat heeft te maken met de open houding van de programmatoren, zal Vantourhout later vertellen. Met de afwezigheid van labels en hokjes. In de Franse zalen is hip-hop een vanzelfsprekendheid, in de Parijse opera wordt zonder schroom *gekrupt*.

Het gevolg is dat het de afgelopen vijf jaar razendsnel zijn gegaan voor Vantourhout. *Anecker-ander* (2015), de voorstelling die amper vijf jaar geleden op Theater Aan Zee werd bekrond als 'jong Werk', speelde in elke grote Franse stad. Enkele belangrijke Franse programmatoren haakten aan en boekten ook *Raphaël* (2017), *Red*

Haired Man (2018) en *Screws*. Een oudere solo als *Caprices* (2014) werd opgevoerd in de abdijkerk van de Mont Saint-Michel. Dat alles voert Vantourhout en zijn ploeg nu naar Marseille voor de première van *Through the Grapevine*.

We treffen Vantourhout en Guérin in de zaal voor de laatste detailaanpassingen aan licht en geluid. Er wordt rustig en geconcentreerd gewerkt, zonder een spoor van stress. De motor achter *Through the Grapevine* zijn de verschillen tussen de lichamen van beide performers. Zo heeft Vantourhout een lang torso en een lange nek, maar is Guérin beduidend 'breder' in arm-wijde. Wanneer de mannen naast elkaar staan, zijn ze precies even groot, maar zittend steekt Vantourhout een forse kop uit boven Guérin.

Waar verschil is, is ruimte voor beweging en spel - precies dat is het startpunt van *Through the Grapevine*. Guérin en Vantourhout dagen elkaar uit, helpen elkaar of versmelten tot één, hybride lichaam.

Lees verder op de volgende pagina

de blik op
neek naar
isten.

ronze eigen groot-
chitecten." Klara en
erlatieven om hun
rlisten aan te
busier, Mies van
idimmers ook hier
en geometrie
zen. Namen als
eter Callebout doen
nkeien, terwijl
Huib Hoste, Lucien
in de schaduw van
Loffelfijk plan dus,
elde architectuur-
en. VRI-verslaggever
r de visionaire zie-
poraal een door hen
ra te kunnen binnen-
s, begeleid door een

am Verelst
nder de arm, direc-
nistere spelonk
andere bouwplan op
derwetse overhead-
or. Let ook op zijn
wekkende brevelen,
hij grossiert in lapi-
rjsheden: "Je kunt
re maken zo groot als
ing of een living zo
als een wc." Of: "Dat
nimitief en tegelijk is
er vernutfig." En: "De
architecten werken
tijd met pollood voor
op de computer te-
" De brave Verelst
n discours op als was
s getrapte homing,
nbreeden betrekt
Woning Lens (9334)
thelen, gebouwd
Huib Hoste, die van
reeg.

komt het visuele
an strakke lijnen,
een van de sterkste
ze huis Weyers van
agandist van het ge-
ogt de woning uit-
eigenaar, de web-
ren, die het pand in
saga van Paul Neefs en
nd-Turnhout ("Veel
and") Bij gebrek aan
kter een meubel-
emistrootstig. En hup,
ring foetsie van De
arbidelijk af op tien
diere te overslijgen.

het
van weleer op, zoals in de jlle af-
siluiter 'Beautiful Boy of in Canni-
bal' waar Liz Fraser van Cocteau
Twins sacraal door de ambient
glijdt. Birgisson laat zich bijstaan
door A.G. Cook, producer van
Charli XCX en het brein achter
het positionische elektrolabel PC
Music. Daardoor doet 'Korral' aan
als een Autrechne-karikatuur en
verzandt het Robyn-duet 'Salt
Licorice' in groteske hitparade-
dancs waarbij je

simpelweg de schou-
ders ophaalt. Elders, in
'Shiver' of 'Holi'
blijvoorbeeld, werkt de
combi van breekbare
pomp en hyperdigitale

Vervolg van pagina 13

Soms leidt Guérin de dans, soms neemt Van-
tournhout het over, maar telkens vullen ze aan
waar de ander, in letterlijke zin, 'tekortschiet'.
Deze pas *de deux* lijkt een tedere poging om tot
elkaar te komen, eerder dan een grinnig
machtsspel, zoals dat in vorige voorstellingen als
Raphaël al eens het geval was.

Geen toevallige observatie, blijkt, wanneer we
de volgende dag met een meeneemkoffie langs
de oude haven wandelen. Hij verwondert zich
vooral dat er zoveel werd gelachen, zegt hij,
vooral om de sequensen waarin hij en Guérin
hun lichamen in elkaar plooiën en aan het wan-
delen gaan, als een Siamese tweeling of een veel-
potige krab. Klopt onze indruk dat de idee van
het lichaam als 'strijdwapen' plaatsmaakt voor
een idee van het lichaam als 'helpers'? Vantour-
nhout: "Ik voel de laatste jaren inderdaad het ver-
langen om mijn lichaam te onderzoeken als mid-
del tot communicatie, in plaats van als
instrument van verzet. Dat is wellicht een reactie
op hetgeen ik rond mij zie. We zijn allemaal *wal-
king heads*, het grootste deel van de tijd negeren

we ons lichaam. Aanraking is een bron van
onbehagen geworden; dat was al zo voor corona.
Wist je dat de mens van alle diersoorten het minst
van al de eigen soort aanraakt?"

VAN INSTAGRAM TOT TV-RECLAME

Voor de oorzaak van die verveemding tegenover
ons lichaam wijst Vantournhout naar de perfecte
lichamsbelden die overal rondom te zien zijn,
van Instagram over de televisieredame tot zelfs
in de hedendaagse dans. Vantournhout: "Die do-
minante van de superieure lichamen is zeker
ook in de danswereld doorgedrongen. Terwijl
het juist de imperfectie, de afwijking is die me
interesseert. Menselijke lichamen zijn uit zichzelf
asymmetrisch, alleen al doordat ons hart en lever
bijvoorbeeld aan een bepaalde kant van ons li-
chaam zitten. Het perfect symmetrische lichaam
is een illusie." In die zin keert de kritische onder-
toon terug uit het autobiografische *Anerkander*,
waarbij Vantournhout zijn eigen 'gedisproporti-
oneerde' lichaam inzette om de idee van het
ideale lijf te bevragen.

Alexander Vantournhout (boven) en Axel Guérin. 'Het grootste deel van de tijd negeren we ons lichaam.' © RV / BART GRIENTENS

PZSWANS TOT KLANKNEVEL

van weleer op, zoals in de jlle af-
siluiter 'Beautiful Boy of in Canni-
bal' waar Liz Fraser van Cocteau
Twins sacraal door de ambient
glijdt. Birgisson laat zich bijstaan
door A.G. Cook, producer van
Charli XCX en het brein achter
het positionische elektrolabel PC
Music. Daardoor doet 'Korral' aan
als een Autrechne-karikatuur en
verzandt het Robyn-duet 'Salt
Licorice' in groteske hitparade-
dancs waarbij je

het
van van
Rós lijkt

simpelweg de schou-
ders ophaalt. Elders, in
'Shiver' of 'Holi'
blijvoorbeeld, werkt de
combi van breekbare
pomp en hyperdigitale

simpelweg de schou-
ders ophaalt. Elders, in
'Shiver' of 'Holi'
blijvoorbeeld, werkt de
combi van breekbare
pomp en hyperdigitale

Working Men's Club
- Working Men's
Club

Begin vorig jaar debu-
teerde de groep met
de puike single 'Bad
Blood'. Helas: dat

duivelscontract was niet onderde-
kend of de groep implodeerde
alweer. Een abortus drong zich
gelukkig net niet op. Zanger Syd-
ney Minsky-Sargant nam het

zijn muzikale stempel op deze
debuutplaat. Het lijkt daarbij zo'n
beetje of Fat White Family inces-
tueuze nummertjes opvoert met
The Human League. Sutcliffe. De-

Die melange doet elke
lappzwanen wellicht kok-

halzen, maar een
beetje melomaan slaat
de hand aan zichzelf
bij zo'n hitzig koeter-
waals aan gemeres en
intenties. Working

Mens's Club dweept net te na-
drukkelijk met zichzelf, maar te-
gelijk raakt dit clubje de essentie
van 21ste-eeuwse dansbare
punk. De songs klinken
net zo snood als sne-
dig. En: de mix is mals,
alsof je een mes door
malse boter laat gaan.
Die verdienste ligt ook
bij de ondeugende

Future Islands -
As Long As You Are

Ze zullen nooit de toekomst
kunnen lezen, maar als noblele
nostalgici maken Future Islands
evenmin een knullige indruk. De
groep veranderde het geweer

van schouder. As Long As You
Are lijkt als Clint Eastwood meer
vanuit het kruis te opereren, met
de gitaar als schietjuffer – zij het
een opgebouwd uit
verhard suiker. Dit is
de eerste lp waarmee
de groep zonder
shows goud kan ver-
diene. Gedurfd,
met een groep hech-

De Antwerpse komiek Alex
Agnew zal dit najaar alsnog
optrreden in de Stadsschouw-
burg (Antwerpen), de Ethias
Arena (Hasselt) en de Capitoles
(Gent). Dat bevestigt Sportpaleis
Group. **Vorige week had hij
zijn optredens in cultuurele
centra en kleinere zaal moest
annuleren omwille van het
coronavirus**, maar in de drie
grote zalen gaan zijn shows wel
door. Voor die zalen heeft
Sportpaleis Group toestemming
om 70 procent van het totale
aantal toeschouwers toe te
laten. Om alle tickethouders
tegemoot te komen, worden er
extra data ingepland. (DM)

Alex Agnew treedt toch op dit najaar

De Antwerpse komiek Alex
Agnew zal dit najaar alsnog
optrreden in de Stadsschouw-
burg (Antwerpen), de Ethias
Arena (Hasselt) en de Capitoles
(Gent). Dat bevestigt Sportpaleis
Group. **Vorige week had hij
zijn optredens in cultuurele
centra en kleinere zaal moest
annuleren omwille van het
coronavirus**, maar in de drie
grote zalen gaan zijn shows wel
door. Voor die zalen heeft
Sportpaleis Group toestemming
om 70 procent van het totale
aantal toeschouwers toe te
laten. Om alle tickethouders
tegemoot te komen, worden er
extra data ingepland. (DM)

DONDERDAG 08/10/2020 DeMorgen.

opinie
**SANDER
VAN HOORN**
is correspondent voor de NOC

Polarise journal gepolar politici

Na een roerige kabbi-
stof gaan liggen in a
nieuwe premier bij
zucht dat "ruwhe
het politieke debaat
men, maar wat h
bracht", en dat wil
het nog niet waar
lange formatie die e
afrekeningen. Al dr
misschien bij aan de vertruw
van te doen, het niet verslag
lijker zijn.

Uit de aanklacht van Wim
gen Weitsraatjournalistiek (c
lichte spruitfleslucht naar bo
naar de tijd toen de Weistr
nister nog aansprak met 'Ex
minutenlang ononderbrook
richten. Spruitfleslucht ook i
een journalistiek die niet 24/
Het nieuws' s avonds in dat
ding wellicht nog een dag lat
dia. De tijd dat het nog allee
de tvoren omroeporen. W
trouwen dat de aandachtsb
de bank in minuten in plaas
gedrukt kon worden.

Die tijd is voorbij. Politieke
bleek zijn veranderd. Ik snaj
mee je daardoor als kijker so
als Nederlandse kijker naar

De Belgische politieke ve
aantal handlicaps die ze in D
gité is een kleiner land mee
systeem. Door de cumul en
tieten zie je overal lange tijd
werkt in de hand dat de ka
lijsten en politici onder zitt
Den Haag heb je die in iet
net als in de sportjournalist
alle tijden. Het heeft, zoals
recht vaststelt, veel weg van
verschill is dat de hoofdrolsp
pionieren niet bepalen hoev
len en waarvoor, wat strat
hoe we het land voor onze
Daar gaan de hoofdrolspeler
wel over en dat maakt vers
drag en beweegredenen in
De formatie van een ni
dat betreft de seizoensfinal
genstellingen liggen bloot e
overbrugd. Politieke loyalit
nastieën bestendigd, met,

lezersbrieven

Vierde macht

Wim De Temmerman heeft
zijn opiniestuk 'De politieke
soaps van de vierde macht'
6/10) volmondig gelijk. Het
wordt hoog tijd dat waarde
kritische journalisten zich b
nen over hun eigen rol. Het
tijd om de kwaliteit in het
tere journalistiek niet alleen
meten aan de mate waarin
geïnterwevden in het nauw
drijven en op tegenspraken
betrappen, maar ook in we
mate men een voortschrijd
debat kan stimuleren in de
ting van oplossingen die pe
spectief bieden, verbinden
werken, trendbreuken kun
includen en hoop geven. H
lijik komen de media tot be
ning over hun eigen verant